

—Τῇ συνεργείᾳ τοῦ νῦν ἐφόρου τῆς Ἑθνικῆς Βιβλιοθήκης κ. Γ. Κωνσταντινίδου, ἐδωρήθη αὕτῃ αὐτογράφον πολέμιον τοῦ Φραγκίσκου Γεωργαντοπούλου, ἐνὸς τῶν πρώτων μεμνημένων τῆς Φιλικῆς Ἑταιρίας, γεγραμμένον τῇ 31 Μαρτίου 1821, ὀλίγας ἡμέρας πρὸ τοῦ θανάτου του.

—Ὁ φιλελληνικώτατος Σκῶτος μαρκήσιος Μπιούτ μετέφρασε καὶ ἐξέδωκεν ἐσχάτως ὡς ἐγράψαμεν εἰς τὸν διαφόρους ἱστορικὰς πραγματείας τοῦ ἡμετέρου διαπρεποῦς λογίου κ.Δ. Βικέλα. Ὁ ἐκδότης τοῦ βιβλίου Γκάρνερ ἀπέστειλεν ἀντίτυπον πρὸς τὸν Ἰλᾶδστωνα, ὅστις ἀπήντησε διὰ τῆς ἐξῆς ἐπιστολῆς, ἣν δημοσιεύουν πλείστα ἀγγλικά φύλλα: Σὰς εὐχαριστῶ πολύ διὰ τὴν ἀποστολὴν τῶν πραγματειῶν περὶ Χριστιανικῆς Ἑλλάδος τοῦ κ. Βικέλα. Μοῦ φαίνεται ἔργον μεγάλης ἱστορικῆς ἀξίας, μολοντί λαθὼν αὐτὸ κατὰ τὴν πέμπτην αὐτῆς τῆς πολυσχόλου ἐβδομάδος ἔσχον μόνον τὸν καιρὸν ν' ἀναγνώσω τὰς δύο πρώτας πραγματείας. Ἐξ ὧν τῶν κοινῶς διεσπαρμένων σφαλερῶν γνωμῶν ἡ μεγαλειτέρα ἴσως ἔγκειται εἰς τὰς ἐν γένει ἐπικρατούσας ἰδέας περὶ τοῦ χαρακτῆρος καὶ τῆς δράσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῆς Βυζαντινῆς αυτοκρατορίας. Πιθανὸν ὅτι τὸ παρ' ὧν δημοσιεύθη βιβλίον θὰ συνιέλῃ εἰς τὸ νὰ διαλύσῃ τὴν πλάνην ταύτην. Παρατηρῶ μετ' ἰδιαζούσης εὐχαριστήσεως ὅτι τὸ βιβλίον τοῦτο εὖρε μεταφραστὴν τὸν μαρκήσιον Μπιούτ.

Περὶ τῆς νεοελληνικῆς προφορᾶς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῆς Ὁδησσοῦ ἐπιστελλοῦσιν ἡμῖν τὰ ἐξῆς: «Τὸ ἐπιτετηδευμένον καὶ ἄσκαπον τῆς ἑρασμείου προφορᾶς ἥδη ἀνωμολογήθησαν ὑπὸ τοῦ ἐν Ὁδησσῷ Πανεπιστημίου, τοῦ ὁποίου ἡ Φιλολογικὴ Σχολὴ ἀπεδέχθη τὴν καθ' ἡμᾶς προφορὰν τῆς Ἑλληνικῆς. Βεβαίως τοιοῦτου εἶδους νεωτερισμὸς ἐν ἐποχῇ, καθ' ἣν καὶ αὐτὸ τὸ ὠφέλιμον τῆς ἐν γυμνασίοις διδασκομένης Ἑλληνικῆς γλώσσης ἀμφισβητεῖται ὑπὸ πολλῶν ἐν Ἑσπερίᾳ, δὲν ἡμπορεῖ νὰ μὴ ἔχῃ δι' ἡμᾶς σημασίαν τινά. Τὸ ἐν Ὁδησσῷ Πανεπιστήμιον, παρέχον μοναδικὴν μὲν, ἀλλ' οὐχ ἥττον εὐάρεστον ἐξαιρέσιν, δίδει ἡμῖν πολλὰ ἐχέγγυα περὶ τοῦ μέλλοντος τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης ἐν Ῥωσίᾳ, ἥς ἡ διδασκαλία ἐνεργουμένη ὑπὸ τὴν ἀληθῆ αὐτῆς μορφῇ θέλει ἔχει καὶ πρακτικὰ ἀποτελέσματα, περισσότερον προσοικειομένων τῶν Ῥώσων πρὸς τοὺς Ἕλληνας. Καὶ ἰδοὺ δέ, τί ἀπαντῶμεν σχετικῶς πρὸς τὰ ἄνω εἰς τὰς Ὁδησσιὰς ἐρημερίδας. «Ὁ πρῶτος κωσμητὴρ τῆς ἱστοριοφιλολογικῆς σχολῆς τοῦ ἐν Ὁδησσῷ Πανεπιστημίου τακτικὸς καθηγητὴς τῆς κλασσικῆς φιλολογίας Β. Μοδέστωφ τῇ 17ῃ Νοεμβρίου ὑπέβαλεν εἰς τὴν ἔγκρισιν τῆς Συγκλήτου ἔκθεσιν περὶ τοῦ ὅτι εἶναι ἐπ' ἀναγκῆς νὰ εἰσαχθῇ ἡ νεοελληνικὴ προφορὰ εἰς τὰς παραδόσεις τοῦ φιλολογικοῦ κλάδου, κατὰ τὰς ὁποίας οἱ Ἕλληνας συγγραφεῖς ἀνεγνώσκοντο μέχρι τοῦδε κατὰ τὸν Ἑρασμον. Ἡ ἔκθεσις αὕτη ὡς αἰτίας προβάλλει: πρῶτον, ὅτι ἡ νεοελληνικὴ προφορὰ ἦτο ἀνάκαθεν καθιερωμένη ἐν Ῥωσίᾳ, διότι αὕτη εἶχεν ἐγκριθῇ ὑπὸ τῆς Συγκλήτου κατ' αὐτὴν ἀκόμη τὴν σύστασιν τοῦ Πανεπιστημίου, τοῦ ἰδρυθέντος ἐν τῇ περιοχῇ τῶν ἀρχαίων Ἑλληνικῶν ἀποικίων, ἐν τῇ χώρᾳ δὲ ἡλῆν ἡ καλλιέργει ζωτικὰς σχέσεις μετὰ τῶν Ἑλλήνων. Ὡς δεύτερον λόγον προβάλλει τοῦτο, ὅτι καὶ ἐν αὐτῇ τῇ Ἑσπερίᾳ, ἐνθα ἀπὸ πολλοῦ ἐπικρατεῖ ἡ τεχνικὴ κατὰ τὸν Ἑρασμον προφορὰ, τανῦν πανταχοῦ διαφαίνεται τάσις πρὸς καταπολέμησιν αὐτῆς καὶ ἐγκαθίδρυσιν τῆς καθ' ἡμᾶς προφορᾶς. Ἡ πρότασις αὕτη διηγείρεται ἐν τῇ συνεδριάσει ζωηρὰς συζητήσεως, ἃς ἐπεσφράγισεν ἡ παντελής ἀναγνώρισις τοῦ δικαίου τῶν ἀπαιτήσεων τοῦ καθηγητοῦ Μοδέστωφ. Συγχρόνως δὲ

ἄλλος καθηγητὴς ὁ κ. Κόρος (γνώστης ἐμβριθὴς τῆς τῆς νεωτέρας Ἑλληνικῆς) ἐδήλωσεν, ὅτι ἀπὸ τῆς τρεχούσης ἐξαμηνίας θέλει διδάσκει τοὺς Ἕλληνας πεζογράφους κατὰ τὴν νεοελληνικὴν προφορὰν.»

Περικλῆς Λουκιδῆς
φοιτητὴς τοῦ ἐν Μόσχᾳ Πανεπιστημίου.

ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ

9 Δεκεμβρίου. Ἐν τῇ Νομικῇ Σχολῇ ὁ κ. Ἀφεντούλης ὠμίλησε περὶ συστάσεως Πανεπιστημιακῆς Φάλαγγος. Συνετίχθη πρὸς τοῦτο καὶ ἀναφορὰ ἵνα ἐπιδοθῇ ὑπὸ τῆς Πρυτανείας εἰς τὸ ὑπουργεῖον. Παρήσαν φοιτῆται ὑπὲρ τοὺς δισχιλίους.

10 Δεκεμβρίου. Κατέπλευσε τὴν πρωίαν εἰς Κόρινθον ἡ θαλαμηγὸς «Σφακτηρία» φέρουσα ἐκ Βρινδησίου τὸν Διάδοχον καὶ τὴν πριγκίπισσαν Σοφίαν. Δι' ἐξτάκτου ἀμαξοστοιχίας ἀφίκοντο ἐνταῦθα τῇ 1 μ. μ. — Ἐκ τοῦ νομοῦ Κυκλάδων ἡκυρώθη ἡ ἐκλογὴ τοῦ κ. Συγγροῦ, ὃν ἀντικατέστησεν ὁ κ. Παγανέλης, Ἐπεκυρώθησαν αἱ ἐκλογαὶ τῶν νομῶν Λακωνίας, Λαρίσης, Μεσσηνίας καὶ Σπερτίας.

11 Δεκεμβρίου. Ἡ πλειοψηφία τῆς Βουλῆς ἡκύρωσεν ὡς πρὸς τινὰς δήμους τὴν ἐκλογὴν τῶν ἐκ Τρικάλων ἀντιπολιτευομένων βουλευτῶν.

12 Δεκεμβρίου. Ὁ βασιλεὺς ἐώρτασε σήμερον τὴν 46 ἐπέτειον τῶν γενεθλίων του. — Τεσσαρῶν ἀντιπολιτευομένων βουλευτῶν ἐκ Φθιωτιδοφωκίδος ἡκυρώθη ἐν μέρει ἡ ἐκλογὴ.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΑ

T. Lucreti Cari de Rerum Natura edited by H. A. J. Munro Fellow of Honof Trinity College Cambridge. Lucrèce de la Nature. Livre premier. Texte latin, accompagné du commentaire critique et explicatif de H. A. J. Munro. Traduit de l'anglais par A. Reymond professeur à Yverdon avec préface de M. L. Crouslé, professeur à la Faculté des Lettres de Paris, Paris, Klincksieck. 11 Rue de Lille 1890. σ. XII — 493 80v (φρ. 4,50).

[Εὐγνωμοσύνην ὀφείλουσιν οἱ φίλοι τῆς λατινικῆς ποιήσεως καὶ οἱ ἀγνοοῦντες τὴν ἀγγλικὴν γλῶσσαν φιλόλογοι πρὸς τὸν ἐν Ὑδερδὼν τῆς Ἑλβετίας καθ. κ. Reymond διὰ τὸ ἐπιχειρήμα του. Ἐκδόσις ἐρμηνευτικὴ διαπρεπὴς τοῦ μεγάλου ποιητοῦ τῆς Ῥώμης, τοῦ Λουκρητίου, εἶναι ὡς γνωστὸν ἡ τοῦ ἐν Κανταβρυγία Ἀγγλοῦ καθηγητοῦ Munro. Ἀδύνατον εἶναι νὰ ἀσχοληθῇ τις σπουδαίως περὶ τοῦ μεγάλου ποιήματος τοῦ Λουκρητίου ἄνευ τῆς ἐκδόσεως ταύτης. Ὁ Munro ὅπως καὶ ὁ γερμανὸς Δάχμαν ὁ παρασκευάσας κριτικὴν ἔκδοσιν θαυμασίαν τοῦ αὐτοῦ ποιητοῦ, συνέδεσεν ἐσαεὶ τὰ ὀνόματά των πρὸς τὸ ὄνομα τοῦ Λουκρητίου. Τὴν ἔκδοσιν λοιπὸν ταύτην ἀπεφάσισεν καὶ ἐπιχειρήσῃ νὰ καταστήσῃ προσιτὴν μεταφράζων αὐτὴν εἰς γαλλικὴν γλῶσσαν ὁ κ. R. Τὴν ἐργασίαν του ἐξετέλεσεν ἐπὶ τῆς τετάρτης ἀγγλικῆς ἐκδόσεως τοῦ 1886, ἣν μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Munro παρεσκεύασεν ὁ καθ. κ. Duff. Τὸ νῦν ἀγγελλόμενον πρῶτον τεῦχος περιέχει: Π ρ ὁ λ ο γ ο ν τοῦ καθ. κ. Crouslé περὶ τῆς φιλοσοφικῆς ἐννοίας τοῦ ποιήματος, ὀλίγας λέξεις τοῦ μεταφραστοῦ περὶ τοῦ τρόπου τῆς μεταφράσεως, Τὴν γενικὴν Εἰ σ α γ ω γ ῆ ν τοῦ Munro (βίον τοῦ ποιητοῦ, Περὶ ἐκδόσεως τοῦ ποιήματός του, Περὶ τῆς διύσκολας τοῦ Λουκρητίου καὶ τοῦ ἔργου του, Περὶ τῆς γλώσσης καὶ τῆς μετρικῆς τοῦ Λουκρητίου, Αἱ πρῶται ἐκδόσεις τοῦ ποιήματος, Νεώτεραι ἐκδόσεις, Ἐργασίαι νεωτέρων περὶ Λουκρητίου, Χειρόγραφα, Τὸ ἀρχετύπον, Ὁρθογραφία, Ἐξήγησις τῶν σημειῶν), Τ ὁ κ ε ἰ μ ε ν ο τ ο ῦ Ἀ β ἱ β λ ἰ ο υ μετὰ ὑποσημειῶν ἐρμηνευτικῶν σημειώσεων πλουσιῶν, Πα ρ ἄ ρ τ η μ α περὶ τῆς ἐπιχρίσεως τῆς Ἀφροδίτης. Τὴν ἀκριβεστάτην, γλαφυρὰν καὶ εὐσυνείητον ταύτην μετάφρασιν λαμπροτάτου φιλολογικοῦ ἔργου μετὰ χάρας συνιστῶμεν εἰς τοὺς ἡμετέρους λογίους καὶ προτρέπομεν αὐτοὺς νὰ μὴ ἀμελήσωσι νὰ ἐπωφεληθῶσιν εὐκαιρίας, τὴν ὅποیان τὸσον ἀπροσδοκίως δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν, ἥβηλθεν νὰ παρῶσχη εἰς αὐτοὺς ἡ φιλοπονία καὶ ὁ πρὸς τὴν ἐπιστήμην ζῆλος τοῦ ἐξ Ἑλβετίας καθηγητοῦ. Σ.]

— Ὁ Δρ. κ. Ἀλφρέδος Φίλιπσον ὁ ἐπισκεφθεὶς τὴν Πελοπόννησον κατὰ τὸ 1887 — 89 χάριν γεωλογικῶν καὶ γεωγραφικῶν ἐρευνῶν, ὧν τ' ἀποτελέσματα ἐδημοσιεύθησαν ἐν τῷ περιοδικῷ τῆς γεωγραφικῆς ἐταιρείας ἐν Βερολίῳ, περιηγήθη χάριν τοῦ αὐτοῦ σκοποῦ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔαρ τὴν βορείον καὶ μέσην Ἑλλάδα. Αἱ ἐκ τῆς τελευταίας ταύτης περιηγήσεως γεωλογικαὶ παρατηρήσεις αὐτοῦ δημοσιευθεῖσαι ἐν τῷ ἀνωτέρῳ μνησθέντι περιοδικῷ ἀνετυπώθησαν καὶ ἐν ἰδιαιτέρῳ τεύχει ἐκδοθέντι πρὸ τινος ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἐκθεσις περὶ μιᾶς περιηγήσεως διὰ τῆς βορείου καὶ μέσης Ἑλλάδος — ἐν Βερολίῳ 1890.» Μετὰ τὴν πραγματείαν ταύτην, συμπληροῦσαν καὶ ἐπιδιορθοῦσαν ἐν τισὶ τὰς πρὸ τινων ἐτῶν λαμπρὰς γεωλογικὰς ἐρεῦνας τῶν αὐστριακῶν γεωλόγων Bittner καὶ Neumahr ἰδίως ἡ μέση Ἑλλάς θεωρητέα μεταξὺ τῶν ὡς ἄριστα γεωλογικῶς ἐξερευνημένων χωρῶν. Εἰς τὸ τέλος τοῦ τεύχους ποροσαρτάται ὡραίος γεωλογικὸς χάρτης τῆς μέσης Ἑλλάδος.

ΑΔΔΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

κ. κ. Β. Μπ. Turno Maguerelli — Ν. Δ. Ι. Ὁμ. Ἐλήφθησαν ἀποστέλλομεν ζητηθέντα.

κ. Μ. Σ. Τ. Ναύπλιον. Ἀποστείλατε ἐγκαίρως τὴν συνδρομὴν ἵνα ἐκληρωθῇ κατὰ χρεὶν ἡ ἐπιθυμία σας.

κ. Α. Τ. Κ)πολιν. Ἐλήφθησαν εὐχαριστοῦμεν. Ἐνεγράφη ὁ κ. Α. Α. ἀποστέλλομεν δὲ πρὸς ὑμᾶς τὰς Ποικ. Εἰκ. καὶ τὰ ἡμ. Ἔστ. Ῥωμ. ἡμ. δὲν ἐξεδόθη.

κ. Θ. Α. Π. Κέρκυραν. Ἐλήφθησαν καὶ ἐστάλη τὸ ἐκλεχθὲν καὶ ἀπόδ.

κ. κ. Α. Α. Τσ. Ὑδραν — Ι. Η. Χ. Λεωνίδιον — Π. Θ. Καλάθρυτα — Ι. Σ. Πάτρας — Χ. Βρ. Σῦρον — Αν. Βιολ. Σῦρον — Α. Φλ. Τρίκαλα. — Γ. Σ. Ασμίαν. — Ι. Σ. Μ. Ἀργοστόλιον. — Χασ. Β. Λάρισαν — Φ. Ι. Σβ. Ἀργοστόλιον. — Ι. Α. Φ. Ἀργοστόλιον — L. de Z. Herzogenburg. — Μον. Ἰησ. Τήνον. Ἐλήφθησαν ἀπεστέλλομεν ζητηθέντα.

κ. κ. Α. Μ. Κ. Πάτρας — Ι. Α. Τ. Σόφιαν — Α. Μ. Ασλ. Βιστρέτ — Φ. Ι. Σ. Ἀργοστόλιον — Σ. Ι. Μ. Κάτρον — Δ. Γ. Βόνιτσαν — Σ. Σ. Κ. Αἰτωλικόν. Ἐλήφθησαν. Τὰ ἐκλεχθέντα ἐστάλησαν.

Καν. Ρ. Α. Πύργον. Ἐλήφθησαν καὶ ἐστάλη Γυν. Καλ. Δυσανὰνγνόντων, Κ)πολιν. Ἐζητήσετε ἀριθμούς Ἑστίας καὶ Ἄμ. Ἀδυνατοῦμεν νὰ σᾶς τὰ ἀποστελλώμεν, διότι δὲν ἡμποροῦμεν ν' ἀναγνώσωμεν τὴν ὑπογραφὴν σας.

κ. G. V. C. Aberghavenpy. Μόνον οἱ ἀπ' εὐθείας ἐγγραφόμενοι συνδρομηταὶ λαμβάνουσι δῶρα, ὅχι δὲ καὶ οἱ διὰ πρακτόρων καὶ βιβλιοπωλῶν. Ὡστε ἀδυνατοῦμεν νὰ σᾶς εὐχαριστήσωμεν.

κ. Εμ. Δ. Κ. Νάουσιν. Ἐλήφθησαν, ἀπεστέλλη ζητηθέν. Δραχ. 16,25 ἐδόθησαν εἰς τὸ Βιβλιοπωλεῖον Ἑστίας πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ἄλλων παραγγελιῶν.

κ. Ι. Ηλ. Χ. Λεωνίδιον. Εὐρίσκειται εἰς τὸ 53ον. Καν Ἑλ. Ν. Γιούργεβον. Κάλιστα ἀπὸ 1 ἰανουαρίου θὰ στέλλεται Ῥωμ.

κ. Ε. Π. Δ. Ὀλτέντζα. Ἐστάλη πάλιν τὸ 42.

κ. Θ. Α. Καλ. Σῦρον. Ἐγένετο δ,τι γράφετε καὶ ἐστάλησαν Δρ. Ἔργα.

κ. Δημ. Ἐνταῦθα. Δυστυχῶς ὅ,τι προείдете ἔγεινε. Δὲν ἐκρίθησαν ἄξια δημοσιεύσεως.

κ. Β. Γ. Στεφ. Κέρκυραν. Πολὺ καλόν· θὰ δημοσιευθῇ ἐντὸς ὀλίγου ἅμα ἔλθῃ ἡ σειρά του. Ἄν ἔχετε καμμίαν φωτογραφίαν σχετικὴν πρὸς τὰς τοποθεσίας περὶ ὧν γίνεται λόγος ἡ καὶ πλόνος τῆς μιᾶς, στείλατέ τας νὰ δημοσιευθοῦν μετὰ τοῦ ἄρθρου. Εὐχαριστοῦμεν,

Παγασαῖον, ἐνταῦθα. Εὐχαριστοῦμεν διὰ τὰς εὐμενεῖς κρίσεις. Ἐκ τῶν σταλέντων καλῆτερον τὸ τελευταῖον. «Ἡ Τρ. καὶ ἡ Μυθ.» ἀλλὰ καὶ αὐτὸ κακῶς ἔχει ἐκτελεσθῇ. Ἐπιμεληθῆτέ τὸ, ἰδίως ἀλλάξατε τὴν πτωχὴν ὁμοιοκαταληξίαν τῶν δύο τελευταίων στίχων καὶ δυνατόν νὰ δημοσιευθῇ τότε ἂν ἐπιτύχῃ.

Μ. Χ. Μεσολόγγιον. Εἶνε πολὺ εὐμορφον τὸ σταλὲν καὶ πολὺ εὐχαρίστως θὰ δημοσιευθῇ εἰς ἐν ἀπὸ τὰ φύλλα τοῦ ἰανουαρίου· εὐχαριστοῦμεν διὰ τὴν ἀφιέρωσιν, ἥτις μετ' εὐγνωμοσύνης γίνεται δεκτή.

Φίλον τῆς Ἑστίας, ἐνταῦθα. Καὶ ἡμεῖς τὸ βλέπομεν ὅτι τὰ τελευταῖα φύλλα τῆς Ἑστίας δὲν διακρίνονται ἐπὶ ποικιλίᾳ, ἀλλὰ τοῦτο συμβαίνει διότι πρέπει νὰ τελειώσουν

τὰ μακρὰ δημοσιεύματα μετὰ τοῦ τόμου. Εὐθὺς μετὰ τὴν 31 δεκεμβρίου θὰ ἱκανοποιηθῇ ἡ ἐπιθυμία σας, διότι θ' ἀρχίσουν πολλὰ νέα καὶ μικρὰ καὶ ποικιλώτα δημοσιεύματα ὡς βλέπετε ἀγγελλόμενον.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

13 Δεκεμβρίου 1890

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΕΘΝΙΚΩΝ ΔΑΝΕΙΩΝ	Ἄγορ.		Πωλ.	
	Δρ.	Λ.	Δρ.	Λ.
Τῶν 26,000,000 πρὸς 5 0/0	508	—	510	—
» 120,000,000 » 5 0/0	581	—	583	—
» 170,000,000 » 5 0/0	579	—	580	—
» 135,000,000 » 5 0/0	445	—	470	—
» 30,000,000 » 5 0/0	445	—	450	—
» 125,000,000 » 4 0/0	—	—	—	—
Κτηματ. ὁμολ. ἐθν. τραπεζῆς 60,000,000 μετὰ λαχείου	547	50	548	—
ΜΕΤΟΧΑΙ ΤΡΑΠΕΖΩΝ				
Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος...	4525	—	4535	—
Γενικὴ Πιστωτικὴ Τράπεζα.....	285	—	285	12
Τράπεζα Βιομηχαν. Πιστεως.....	94	—	94	—
Τράπεζα Ἡπειροσσσαλίας.....	278	—	279	—
ΜΕΤΟΧΑΙ ΕΤΑΙΡΙΩΝ				
Μεταλλουργείων Λαυρίου.....	192	—	192	50
Σιδηροδρ. Ἀθηνῶν - Πειραιῶς....	425	—	427	—
Σιδηροδρ. Πύργου - Κατακώλου....	—	—	—	—
Σιδηροδρ. Πελοποννήσου.....	198	—	198	50
Σιδηροδρ. Θεσσαλίας.....	130	—	132	—
Ἄνων. ἐταιρίας δ «Ἐρμῆς».....	78	—	80	—
Ἑλλην. Πυριτιδοποιεῖου.....	78	—	80	—
Φωταερίου Ἀθηνῶν.....	—	—	—	—
Δημοσ. καὶ δημοτ. ἔργων.....	112	50	113	—
ΝΟΜΙΣΜΑΤΑ				
Εἰκοσάφρακτον.....	25	20	25	22
Λίρα ὀθωμανικὴ.....	28	40	28	60
Λίρα ἀγγλικὴ.....	31	40	31	60
ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΑ				
Τρίμηνον { Ἀγγλίας.....	31	50	31	85
{ Γαλλίας.....	123	25	129	75
Ὁψεως { Ἀγγλίας.....	31	90	32	10
{ Γαλλίας.....	126	25	126	50

“LA NEW YORK,”

Η ΝΕΑ ΥΡΚΗ

ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΠΙ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ 1845

ΕΓΓΥΗΤΙΚΟΝ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ

ΟΛΟΚΛΗΡΟΝ ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΜΕΝΟΝ ΤΗ 1 ΙΑΝΟΥΑΡ. 1885

ΦΡ 544,000,000 ΦΡ

ΑΜΟΙΒΑΙΑ ΑΣΦΑΛΕΙΑ ΔΙ' ΟΡΙΣΜΕΝΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΤΩΝ ΚΑΙ ΥΠΟΚΡΕΤΩΣΕΩΣ

Οἱ ἀσφαλιζόμενοι εἶνε οἱ μόνον ἰδιότητες τοῦ ἑγγυητικοῦ κεφαλαίου καὶ τῶν κερδῶν.

ΠΡΟΙΚΟΔΟΤΗΣΙΣ ΤΕΚΝΩΝ

Ἐξασφάλις κεφαλαίου ἡ ἑτησίου εισοδήματος μετὰ 10, 15 ἢ 20 ἔτη.

Γενικὸς ἀντιπρόσωπος ἐν Ἀθῆναις

Δ. Γ. ΜΑΚΚΑΣ

Γραφεῖον παρὰ τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἑσωτερικῶν.